

מפני שלטון-הטרור. רודן שאינו מפחיד, הריהו רודן אבוד. הרוכלים עצמם קמי נגד נוגשיהם, והם חיסלו אותם. ועוד פרס פיקאנטי מאתו מאמר שציטטתי. בהמשך נאמר בו: "אותו רגע התארגנה במערכת ההגנה אבי"ת, ממש מעטפה, עתודה מתנדבות. היא ראשון היה הקורא אלי תבור, מרחוב זאנזיבוג 17, תל-אביב, שהופיע ביום החמישי בבוקר, התנדב לנסוע מיד לחיפה, למכור ברחובותיה גלינות של העולם הזה. תוך שעות מעטות נרשמו עשרות רבות של מתנדבים נוספים. הפעם לא היה צורך ב"שרותם".

כעבור שנים נחקבל אותו קורא, אלי תבור, ככתב במערכת. עתה הוא הכתב הראשי שלה.

★ ★ ★

הקורא צבי יהודאי מנתניה הצטרף, כנראה, למסע-ההתערבות של יוסף אלמוגי ושלח לי פתק אירוני בזו הלשון: "הייתי נורא מעוניין לדעת איך היה העם

"מגדלור בחופי הכרך"

מגיב אילו הפסקת, או לפחות אימת להפסיק, את הוצאת שבועון, כל עוד לא יקבלו את הדעות וההצעות שאתה וחבריי מפרסמים בו.

"האם היו באים ומתחננים בפניך? אנה, המושך? חוזר בך מצעד זה, המאיים חלילה באובדן כלי כה יקר, אחוה, עדין, אמית, וכי וכי? באמת, מה יקרה?"

"אחיה הרי ספורטאי מבטן ומלידה. שמע באמת תנסה?"

אין כל צורך בכך, הקורא יהודאי, דויד בן-גוריון נבחר אחת לארבע שנים, בבחירות לכנסת. משך ארבע שנים אלה הוא יכול לעשות כעולה על דעתו, כי יחסי-הכוחות בכנסת נותנים את השלטון בידו. יכול הוא לצפצף על העם — אי כך, לפחות, נדמה לו לאחרונה. יכול הוא לאיים בפניו, שה, מתוך אמונה שאיש לא יצליח להרכיב ממשלה בלעדיו, וכי ישאיר אחריהו ובוהו, יכול הוא להפעיל את נשק הסחיטה נגד המדינה, נגד הממשלה, נגד מפלגתו שלו.

ואילו אנו, אנשי העולם הזה, נבחרים אחת לשבוע. בכל שבוע יכול אתה, הקורא יהודאי, ואנשים כמוך, פשוט להפסיק לקנות את העתון. הצבעת אי-אמון כזאת תביא בעיקבותיה, אוטופאטית, לחיסול העולם הזה.

מאז נטלנו לידנו את העולם הזה, עמדנו עד כה 568 פעם בבחירות אלה — הבחירות הדמוקרטיות ביותר במדינת ישראל. עם הופעת גליון זה נערכת, השבוע, הצבעת-האמון ה-569.

★ ★ ★

בראשית השבוע ערך התיאטרון הקאמרל הצגה שלפניה-הצגת-הבכורה למחזהו מ"סטיארט. התלונן לפני ידיו שנכח באולם: "מה עשיתם לנו? אי אפשר היה להקשיב לדברי השחקנים, כי כל הזמן עבר רחש באולם: זה אלמוגי! זה פוס! זה אשכולי!" כמה מן הצופים אפילו באו לאולם מצוידים בגליון האחרון של העולם הזה.

העולם הזה 219

פעם סיפר לי חבר כיצד נשאר לבדו בשוחה מנותקת, כשהוא יורה ממיקלצו לעבר האויב המתקדם. היה ברור לו כי תחמושתו תאול חוץ עשר דקות — ואז יבוא סופו. בדיוק כשהגיע למסקנה זו, שמע רעש מאחוריו. חצי תריסר משורינים משלנו בלטו על קו הרקיע, כאשר הם דוהרים לקראתו.

שאלתיו איך הרגיש, אותו רגע. תשובתי נחרתה בזכרוני: "יותר טוב."

★ ★ ★

בימים האחרונים, אני נזכר כמעט בכל יום בסיפור זה. כי מצבנו דומה לו במקצת. מזה ארבע שנים וחצי אנו מתריעים בכל שבוע מפני הסכנה הגלומה בניכוש הכת הדיקטטורית של דויד בן-גוריון ונערי הצרור.

מי לא חשד בנו שאנו עדת מטורפים? מי לא האמין, לסחות, שאנו מפריזים עד כדי זחצה? כמה מאנשי-הרוח במדינה לא עיקמו את חוטמם למראה ה"צצקנות" של אנשי העולם הזה, "רואי-השחורות" המדכיאים את רוח האורח?

עתה עומדים אותם אנשי-הרוח עצמם בחזית אחת עימנו — וכפיהם אותה האורה החמורה שהושמעה לפני שנים בעתון זה. החשש מפני הדיקטטורה במדינה שוב אינו נחלתם של מטורפים. כיום זה ממש דבר מכובד, כמעט סנובי.

הטובים בין אנשי-הרוח מודים כיום, בכנות יפה, כי עשו לנו עוול. דומני כי הביטוי ההולם ביותר לרוח החדשה ניתן במכתבו של יוסף ליבס, מתרגם אפלטון הנווד, בתשובה לאיש-הארץ שטען, כי מי שאמר לפני שנה "הגידו כן לזקן" אינו רשאי עתה לכפור בפולחן-המנהיג של ה"אחד-בדור". טען ליבס:

"יש שאדם מבין תופעה מסוימת לא בשלבה הראשון, ואפילו הוא פרופסור לי פילוסופיה... טוב שמי שלא הרגיש בדרך בתחילתו, לפחות יעמוד על כך בשלבים מתקדמים יותר. כפי שנראה לי, הגענו לשלב מתקדם מאוד."

העולם הזה הכיר את התופעה המסוימת והזהיר מפניה עוד בראשית השלב הראשון. על כך השמיצונו, ביוזנו, רדפנו ונידונו. איך אנתנו מרגישים כיום, כאשר אנו רואים את עצמנו בחברת אנשים כה מכובדים מכל הזמנים, מיטב הציבור ה"אקדמי בישראל?"

"יותר טוב."

★ ★ ★

האם אתה זוכר את הקאריקטורה של שמואל ("ברתור") בק, שהופיעה מעל לכר"ת, "המגדלור בחופי הכרך" לפני כמעט שש שנים, בגליון העולם הזה (918)? היה זה שבוע אחרי התחלת המערכה הגדולה של העולם הזה נגד חושיסטאן — משטרי-הטרור של חושי ואלמוגי. הקאריקטורה הופיעה כליחי למאמר שתיאר מה קרה בחיפה כאשר הופיע הגליון הקודם, שהכריז מלחמה על החושיסטים. נאמר בו, בין השאר:

"לא יבט עוד הדיו על עמודי העתון, כשהופעה המכונה הגדולה, פקחים עירור ניים במדים איימו על מוכרי-העתונים. פקידי עירוניים בכירים התרוצצו בין החנויות, אחד מעסקני הרוכלים הכריז חרם רשמי, אסר על מכירת העתון, טען כי רוכליו קשורים לחיים ולמוות עם אבא חושי".

"היה זה כאילו רצו ראשי העיר לאשר בצורה חזתכת, גלויה לכל עין, את ה"האשמה שאומנם שולס הגאנגסטריזם בבית העיריה. מעולם לא הופגן שלטון האגרוף, שלטון הכוח הגס, בחוצותיה של עיר, ביצורה כה גלויה כמו הפעם."

"...בקיוסקים עצמם נעלמו העתונים מטווח הראייה. אחדים סירבו למכור את העתון בכלל. אחרים מכרוהו במחתרת, מתחת לדוכן, כמו בימיה-הזהר של השוק ה"שחור"..."

מיהו אותו "אחד מעסקני הרוכלים" שאירי גן אז את החרם על העולם הזה, חרם שנשבר על-ידי הקוראים עוד באותו יום? שמו משה יצחק, האיש שהיה ממונה על אירגון רוכלי חושיסטאן. השבוע הוא גידון לשלוש שנות מאסר, מהן חצי שנה מאסר ממש — על קבלת שוחד, אימים באלימות, ועוד.

מי היה המקשר בין צמרת חושיסטאן לבין יצחק, האיש שנתן את ההוראה? שמו יעקב צרפתי, והוא עומד עתה לדין על לקיחת שוחד מרוכלים.

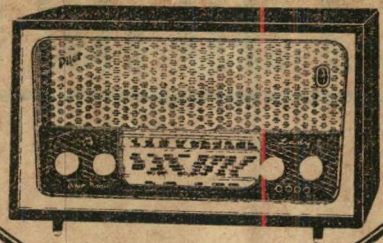
אכן, מי שמאמין באמונות תפלות יכול להניע לכלל מסקנה כי רובצת קללה על כל המרים את ידו נגד העולם הזה. יש גב הסבר יותר הגיוני: אחרי שהעולם הזה גילה ברבים את תעלולי שניים אלה, יחד עם שאר שליטי חושיסטאן, נמוג הפחד

פילוס רדיו

Pilot Lady

אנטנת "פרדיט" פנימית. 6 מנורות. רמקול "8" כל הגלים.

ENGLAND

U. S. A.

קפיטולניק

תל-אביב, רחוב הרצל 40
(פנת ליונסקי), טל: 82642

בדי ריפוד מובחרים ומודרניים

כריכות שנת 1960

במשרדי "העולם הזה", תל-אביב, גליקסון 8 (על-יד כיכר דיזנגוף) מתקבלים לכריכה כרכי 1960 (וגם כרכי שנים קודמות).

מחיר הכריכה הוא 5. ל"י הכרך (כולל משלוח בדאר, למעוניינים בכך), ואפשר לרכוש גלינות חסרים במחיר 60 אגורה הגליון.

שעות קבלת הכרכים: יום שני וחמישי בשבוע בין השעות שש עד שמונה אחרי-הצהריים.

העולם הזה י. שבועון החדשות הישראלי המערכת והמנהלה: תל-אביב, גליקסון 8, טלפון 26785, ת.ד. 136 • מען מברקי: עולמפרס • דפוס משה שהם בע"מ, ת"א • עין 6 • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.